

РЕШЕНИЕ

№ 6048

гр. София, 04.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8020** по описа за **2020** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания/ЗАНН/.

С Решение от 13.04.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав по н.а.х.дело № 19191/2019 г., е отменено Наказателно постановление № 360802/28.06.2019 г. на Заместник - кмет на Столична община, налагащо на С. Е. Р., на основание чл. 53, във връзка с чл. 13, б. „б“ от ЗАНН административно наказание глоба в размер на 50 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 18, ал.1, т.1, т.2 и т.3 във вр. с чл. 46 ал.1, чл.47 ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /наричана по-долу „Наредбата“/.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от Столична община, чрез процесуален представител, в която се излагат съображения за неправилност на решението, постановено при съществени процесуални нарушения. Твърди, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на предоставените им правомощия. Касаторът моли решението да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото наказателно постановление. Претендират се разноски.

Ответникът оспорва касационната жалба по съображения, изложени в отговор на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна, а решението на СРС следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В производството пред СРС е установено, че на 12.06.2019 г. около 14:30ч. в [населено място], С. Е. Р. пътувал в автобус А 280 (инв. №2310), след спирката [улица], с посока хотел Плиска. При извършена проверка от контролори по редовността на пътниците към Център за градска мобилност, е констатирано, че Р. пътувал без редовен превозен документ, поради което му предложили да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от тях. Р. отказал да закупи предложената му карта за еднократно пътуване, поради което свид. К. пристъпил към съставяне на АУАН, като му разяснил подробно последиците от това. АУАН бил съставен в присъствието на Р., след установяване на самоличността му. Като нарушение на Р. било вменено, че пътувала в горепосоченото превозно средство без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците, с което нарушил разпоредбите на чл. 18, ал.1, т.1, т.2 и т.3 във вр. с чл. 46 ал,чл.47 ал. 1 от НРУПОГТТСО. При така изложената фактическа обстановка било издадено и процесното НП.

За да отмени НП първостепенния съд е счел, че АУАН и НП са издадени от некомпетентни органи. За да стигне до този извод съдът подробно е анализирал разпоредбите на чл.21, ал.2 от ЗМСМА и ЗАвтП, в резултат на което е приел, че общинските съвети не разполагат с контролни правомощия във връзка с реда за осъществяване на обществен превоз на пътници, което е предмет на правна уредба от ЗАвтП. Приел е също, че санкционните разпоредби в НРУПОГТТСО противоречат на чл.101 от ЗАвтП.

От настоящия касационен състав на АССГ не се споделя виждането на въззивния съд. Неправилно съставът на СРС е приел, че е АУАН и НП са издадени от некомпетентни органи и е налице противоречие между НРУПОГТТСО и ЗАвтП.

На първо място, НП е издадено на 28.06.2019 г. за нарушение, извършено на 12.06.2019 г. Т.е. към посочените дати са били в сила измененията на ЗАвтП, в частност на чл. 91, ал. 11 от ЗАвтП, обн. в ДВ, бр. 9/26.01.2017 г., с които изменения на местните власти са предоставени контролни правомощия във връзка с реда за осъществяване на обществен превоз на пътници. Съгласно действащата редакция на чл. 91, ал. 11 от ЗАвтП контролът по спазване разпоредбите на чл. 24, ал. 1, чл. 24а, ал. 1 и чл. 101, т. 1 може да се осъществява и от длъжностни лица, оправомощени от кмета на съответната община. Такъв именно е настоящият случай.

На второ място, нормата на чл. 21, т. 25 ЗМСМА (в сила от 30.01.2017 г.) предоставя компетентност на общинските съвети да определят условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на съответната

община. Компетентността представлява съвкупността от права и задължения, които административният орган притежава на основание на закона за изпълнение на поставената му специализирана задача в държавното управление. До влизане в сила на чл. 21, т. 25 ЗМСМА е липсвала изрична правна норма, уреждаща компетентността на общинските съвети в сферата на обществения превоз на пътници. Тази законодателна промяна стабилизира компетентността на столичния общински съвет да определи условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на Столична община, която компетентност е упражнена с приемането на НРУПОГТТСО (приета с Решение № 520 по Протокол № 48 от 26.09.2013 г., отменена с Наредба за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община, приета с Решение № 178 по Протокол № 51 от 5.04.2018 г.). Допълненията на ЗМСМА (обн., ДВ, бр. 9/26.01.2017 г., в сила от 30.01.2017 г.), с които в компетентността на общинските съвети е включено и правото да определят условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на съответната община са правно релевантни, доколкото същите са позитивно право към момента на извършване на процесното нарушение.

Компетентността на Столичния общински съвет, основана на нормата на чл. 21, т. 25 ЗМСМА, включва и правото да бъдат установени административнонаказателни разпоредби за нарушения на приетата от местните органи регулация. Проявление това право намира в нормата на чл. 35, ал. 1 НРУПОГТТСО (отм.), която урежда състав на нарушение на установено с НРУПОГТТСО (отм.) задължение на пътниците – да пътуват с редовен превозен документ, а при липса на такъв – да закупят карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците.

Липсва идентичност между фактическия състав на нарушението по чл. 101 ЗАвтП и това по чл. 35, ал. 1, вр. чл. 18, т. 1, т.2 и т.3 от НРУПОГТТСО (отм.). Разпоредбата на чл. 101 ЗАвтП санкционира пътуването без билет или друг превозен документ. Съобразно притежаваната компетентност в сферата на обществените услуги по превоз на пътници, включваща и контролни правомощия, Столичният общински съвет в разпоредбата на чл. 35, ал. 1 НРУПОГТТСО (отм.), е установил различен състав на административно нарушение. Местният орган не се е ограничил до констатацията, че пътникът пътува без билет, а е предвидил и още един елемент на фактическия състав на пораждане на отговорността – отказ да бъде закупена карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците. Констатираното нарушение не е идентично с това по чл. 101 ЗАвтП и правилно е санкционирано от административно-наказващия орган .

Съгласно чл.34, ал.3 от Наредбата при констатиран от контролен орган по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ пътникът е длъжен да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците. В случай на отказ да закупи такава карта длъжностното лице по контрола на пътниците съставя на нарушителя – нередовен пътник АУАН по реда на ЗАНН, за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство съгласно чл.35, ал.1 от Наредбата. Санкционната норма на чл.35, ал.7, т.1 от Наредбата предвижда за случаите, посочени в чл.35, ал.1 вр. с чл.34, ал.3 и ал.5 налагане на глоба във фиксиран размер от 200/двеста/лв.

Административнонаказателното обвинение в АУАН и наказателното постановление е формулирано в съответствие с очертаните в чл. 35, ал.1, вр. с чл.18, т.1, б.“а“, б.“б“, б.“в“ НРУПОГТТСО признаци от състава на нарушението по начин, който позволява

на санкционираното лице да разбере в какво се състои обвинението. Текстовете на чл.18 от Наредбата са систематизирани по следния начин – т.1 въвежда задължения на пътниците: а) да притежават редовен превозен документ до слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; б) да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване; в) при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител в тролейбуси и трамваи, да слезат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на АУАН. В наказателното постановление са посочени и трите разпоредби на чл.18, т.1, но за конкретния случай са приложими б.“а“ и б.“б“, но това не може да се квалифицира като съществено процесуално нарушение. Разпоредбата на чл.35, ал.1 от Наредбата указва, че при отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител за всяко от тези нарушения длъжностното лице по контрол на пътниците съставя АУАН по реда на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) като за целта нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство. Нередовният документ на хартиен носител се иземва и предава в [фирма], т.е. на санкция по чл.35, ал.1 от Наредбата подлежи пътник, който е без редовен превозен документ и е отказал закупуване на карта за еднократно пътуване от контролър или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител.

При извод за доказаност на извършеното от ответника по касационната жалба нарушение – пътуване без редовен превозен документ и отказ да закупи карта за еднократно пътуване от контролъра по редовността на пътниците, същият подлежи на административно наказване. Касае се за деяние със широко разпространение, застрашаващо икономическите интереси както на превозвача, така и на онези пътници, които ползват обществения транспорт, изпълнявайки задълженията си по договора за превоз. По тези съображения съдът приема, че деянието не може да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл.28, б.“а“ от ЗАНН.

С решение на СОС № 178 по Протокол № 51 от 05.04.2018 г. е приета Наредбата на Столичен общински съвет за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, в чийто чл. 47, ал. 1 се посочва, че при констатирано нарушение – пътуване без редовен превозен документ и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване длъжностното лице – контролър по редовността на пътниците съставя АУАН по реда на ЗАНН, за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство. Санкцията за установено по реда на чл. 47 от Наредбата нарушение – пътуване без редовен превозен документ и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, според чл. 49 от Наредбата е във фиксиран размер от 50 лв.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган за извършено нарушение, което е квалифицирано правилно от АНО.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, на касатора следва да се присъди поисканото юриск. възнаграждение в размер от 100.00 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във

връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК, вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, предл. 2 от АПК вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 13.04.2020 г., постановено по НАХД № 19191/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 115-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 360802/28.06.2019 г., издадено от зам.кмета на Столична община, с което на С. Е. Р., на основание чл. 53, във връзка с чл. 13, б. „б“ от ЗАНН е наложено административно наказание глоба в размер на 50.00 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 18, ал.1, т.1, т.2 и т.3 във вр. с чл. 46 ал,чл.47 ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община.

ОСЪЖДА С. Е. Р. да заплати на Столична община разноски по водене на делото в размер на 100.00 /сто/ лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.